

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. Š.**, bývajúcej vo V., proti žalovanému **B.**, so sídlom v T., IČO X., zastúpenému JUDr. D. S., advokátom so sídlom v T., **o zaplatenie 116,61 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 27 C 59/2010, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. júna 2010 sp. zn. 9 Co 191/2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave z 30. júna 2010 sp. zn. 9 Co 191/2010 a uznesenie Okresného súdu Trnava zo 4. mája 2010 č.k. 27 C 59/2010-24 **z r u š u j e** a vec vracia Okresnému súde Trnava na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava uznesením zo 4. mája 2010 č.k. 27 C 59/2010-24 odpor podaný žalovaným proti platobnému rozkazu Okresného súdu Trnava zo 4. marca 2010 č.k. 17 Ro 20/2010-5 odmietol, keď tento nepovažoval za odôvodnený vo veci samej tak, ako to ustanovuje § 174 ods. 3 O.s.p., nakoľko v ňom žalovaný nepopiera existenciu uplatneného práva, nárok žalobkyne uznáva, prejavil vôľu tento uhradiť v prípade zlepšenia svojej finančnej situácie, t.j. po ukončení konkurzu úpadcu (spoločnosti V. V., s.r.o.), ktorý mu dlhuje 68 663,35 €. Na podanie žalovaného zo 6. apríla 2010 súd neprihliadal, pretože k doplneniu odporu proti platobnému rozkazu (ďalej tiež „odpor“) nedošlo v zákonom stanovenej 15- dňovej lehote od prevzatia platobného rozkazu účastníkmi (t. j. do 1. apríla 2010).

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave uznesením z 30. júna 2010 sp. zn. 9 Co 191/2010 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil; žalobkyni nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami

súdu prvého stupňa ako i s jeho právnym posúdením veci. Doplnil, že dôvody žalovaného pre ktoré nemôže zatiaľ dlh žalobkyni zaplatiť nemožno považovať za odôvodnenie vo veci samej. Žalovaný v odpore neuviedol žiadne skutočnosti dotýkajúce sa dôvodnosti alebo výšky platobným rozkazom priznanej pohľadávky, žiadnym spôsobom po stránke skutkovej alebo právnej žalobný nárok nenapadol. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 O.s.p.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že toto spočíva na nesprávnom právnym posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že podľa jeho názoru odpor žalovaného proti platobnému rozkazu dostatočne vymedzuje skutkové a právne dôvody, spĺňa zákonné náležitosti kladené na jeho zdôvodnenie v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. a preto nepovažuje za správny postup súdov o jeho odmietnutí v zmysle § 174 ods. 3 O.s.p. Nestotožnil sa s názorom súdov, že uvedenie dôvodov, pre ktoré žalovaný „zatiaľ“ nemôže dlh žalobkyni splatiť nemožno považovať za odôvodnenie vo veci samej ale za oddiaľovanie skončenia sporu. Žalovaný je správcom bytového domu v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov vykonávajúci jeho správu bez zisku na základe zmluvy o výkone správy. V prípade, ak by mal žalovaný vyplatiť vzniknutý preplatok za teplo v roku 2007 žalobkyni i ostatným vlastníkom bytov, musel by si prostriedky vo výške 68 663,35 € obstarat' pôžičkou – úverom, za ktorý by navyše zaplatil i príslušný úrok.

Žalobkyňa sa k dovolaniu doposiaľ písomne nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 2 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Pri skúmaní prípustnosti dovolania v prejednávanej veci vychádzal dovolací súd z toho, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci

postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolaním je v danom prípade napadnutý potvrdzujúci výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol podľa § 174 ods. 3 písm. b/ O.s.p. odmietnutý odpor proti platobnému rozkazu podaný žalovaným; takéto rozhodnutie nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení v zmysle § 239 ods. 1 až 3 O.s.p., proti ktorým je dovolanie prípustné. Vzhľadom na ustanovenie § 242 ods. 1, vetu druhú O.s.p. by prípustnosť dovolania žalovaného prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát (§ 237 O.s.p.). Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie, rovnako tak nesprávne právne posúdenie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Dovolateľ nenamietal, že v konaní došlo k niektorej z väd v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p.; existencia väd takejto povahy

nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení vyvodit' nemožno.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom odvolacieho súdu nebola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/).

Pod odňatím možnosti pred súdom konať treba rozumieť zákonu sa priečiaci procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O takúto vadu ide tiež vtedy, ak súd zamietne odpor proti platobnému rozkazu, hoci podmienky pre takýto postup uvedené v ustanovení § 174 ods. 3 O.s.p. neboli splnené (Zo súdnej praxe č. 13/1999, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Cdo 124/1998 z 28. januára 1999).

Právna úprava podmienok skráteného konania (§ 172 a nasl. O.s.p.) nie je zárukou toho, že v ňom ukladaná povinnosť zodpovedá skutočnosti, pretože sa vychádza len zo skutočností uvedených žalobcom. Nástrojom, ktorý môže odstrániť takýto stav, je včas podaný odpor s odôvodnením (§ 172 ods. 1 O.s.p.). Povinnosť odôvodniť odpor znamená uviesť také tvrdenia (skutkové alebo právne), ktoré spochybňujú opodstatnenosť rozhodnutia vydaného v skrátanom (rozkaznom) konaní.

Okresný súd Trnava platobným rozkazom č.k. 17 Ro 20/2010-5 z 4. apríla 2010 uložil žalovanému, aby v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil žalobkyni peňažnú pohľadávku (116,61 s príslušenstvom) a trovy konania, alebo v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej na tomto súde; v poučení platobného rozkazu súd výslovne uviedol, že pokiaľ žalovaný nesúhlasí s uloženou povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy týmto platobným rozkazom, má možnosť v lehote 15 dní podať na súde, ktorý platobný rozkaz vydal, odpor. Súd odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene, bez odôvodnenia vo veci samej alebo neoprávnenou osobou.

Na odôvodnenie odporu podaného proti platobnému rozkazu môže žalovaný uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné alebo právne) spochybňujúce opodstatnenosť v platobnom rozkaze

uloženej povinnosti. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie (R 76/1999).

Žalovaný proti tomuto platobnému rozkazu podal včas odpor (čl. 8 spisu) v ktorom, uviedol, že mu vznikol za rok 2007 nárok z vyúčtovania zaplatených záloh na dodávku tepla a teplej úžitkovej vody vo výške 68 663,35 € voči spoločnosti V. V. s.r.o., ktorá je výrobcou i dodávateľom tepla a teplej úžitkovej vody a na ktorú bol Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 25 K 5/2008 vyhlásený konkurz 12. júna 2008. Prihlásená pohľadávka žalovaného do konkurzu bola správcom konkurznej podstaty uznaná, avšak pre prebiehajúci konkurz nebola žalovanému uhradená. Žalovaný preto nemá žiadne finančné zdroje na uspokojenie nárokov z preplatkových vyúčtovaní pre nájomcov a vlastníkov bytov a preto nevie uspokojiť ani nárok žalobkyne. Z uvedeného odôvodnenia je zrejmé, že žalovaný nezadržiava finančné prostriedky patriace žalobkyni, pretože ich nemá.

Žalovaný odpor podaný proti platobnému rozkazu v podstate zdôvodňuje tým, že ako správca bytového domu v ktorom býva i žalobkyňa môže tejto vrátiť vyúčtovaný preplatok na službách spojených s užívaním bytu pokiaľ ide o dodávky tepla a teplej úžitkovej vody, až potom čo mu dodávateľ týchto služieb vráti zaplatené preddavky na ich poskytovanie poskytnuté užívateľmi alebo vlastníkami bytov v bytovom dome, teda i samotnou žalobkyňou; žalovaný teda nezadržiava finančné prostriedky (zálohové platby na teplo a teplú úžitkovú vodu) patriace žalobkyni. Takto podaný odpor je podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnený v zmysle § 172 ods. 1 vety tretej O.s.p., nakoľko v ňom žalovaný popiera (i keď len na dobu dočasnú) povinnosť zaplatiť (vrátiť) žalovanej vyúčtovaný preplatok zo skôr zaplatených záloh odovzdaných výrobcovi a dodávateľovi tepla a teplej úžitkovej vody. Je zrejmé, že dôvodom popretia povinnosti uloženej platobným rozkazom nie je všeobecná námietka o druhotnej insolventnosti žalovaného, ale spochybnenie zodpovednostných právnych vzťahov medzi vlastníkom bytu - správcom bytového domu - dodávateľom služieb spojených s užívaním bytu pri vrátení preplatkov (preddavkov) za dodávku tepla a teplej úžitkovej vody. Nie je pritom rozhodujúce, či žalovaným uvádzané skutočnosti sú (budú) aj spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

Podaním odporu žalovaným sa preto platobný rozkaz zo zákona zrušil v plnom rozsahu a predseda senátu súdu prvého stupňa bol povinný nariadiť pojednávanie (§ 174 ods. 2 prvá veta O.s.p.). Ak napriek tomu uznesením súd prvého stupňa odpor zamietol, odňal

žalovanému možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f) O.s.p.). Keďže túto vadu neodstránil ani odvolací súd, je ňou postihnuté i jeho konanie a rozhodnutie. Predmetná vada konania je dôvodom prípustnosti dovolania žalovaného a zároveň tiež dôvodom, pre ktorý musel dovolací súd dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť, pretože rozhodnutie, vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Z tých istých dôvodov zrušil dovolací súd i uznesenie sudu prvého stupňa a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O.s.p.). S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania dovolací súd sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti, ani ďalšími dôvodmi dovolania.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 veta tretia O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. septembra 2011

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta